

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlášené: 21.02.1947

Časová verzia predpisu účinná od: 24.02.1947

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

15.

Z á k o n

ze dne 13. února 1947

o stíhání černého obchodu a podobných pletich.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část 1.

Správní přestupky.

§ 1.

(1) Pro černý obchod nebo podobné pletichy se trestá ten, kdo v době mimořádných hospodářských poměrů vyvolaných válkou (§ 9)

- a) požaduje nebo za účelem dalšího zcizení nabízí za předměty potřeby cenu přemrštěnou, aby sobě nebo jiným osobám opatřil nepřiměřený hospodářský zisk,
 - b) předměty potřeby nad obvyklou míru jakýmkoliv způsobem odebere normální, zvláště pak řízené výrobě, oběhu nebo spotřebě, aby sobě nebo jiným osobám opatřil nepřiměřený hospodářský prospěch,
 - c) z nekalých důvodů výrobu předmětů potřeby zastaví nebo podstatně omezí a tím způsobí jejich nedostatek nebo zdražení na trhu,
 - d) opětovně nebo ve větším množství či hodnotě bez předepsaného platného vývozního povolení vyváží do ciziny předměty potřeby a tím je odnímá normální, zvláště pak řízené výrobě nebo spotřebě nebo určení pro vývoz,
 - e) opětovně nebo ve větším množství či hodnotě bez předepsaného platného dovozního povolení dováží z ciziny předměty potřeby na úkor řízeného hospodaření,
 - f) se dopustí jakéhokoliv jiného nekalého jednání způsobilého vyvolati nedostatek nebo zdražení předmětů potřeby na trhu,
- vězením (uzamčením) do jednoho roku a peněžitým trestem do 3 milionů Kčs, při čemž nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za trest peněžitý činiti více než jeden rok.

(2) Správní úřad (orgán) může v nálezů vysloviti, že odsouzený odpyká trest na svobodě, uložený podle odstavce 1, v donucovací pracovně.

§ 2.

(1) Kdo předsevzme jednání směřující přímo ke spáchání přestupku (§ 1) a čin nedokoná jen pro nemožnost nebo pro zevní překážku nebo náhodu, je trestně odpověden, jako kdyby byl čin dokonal.

(2) Kdo rozkazem, utvrzováním nebo poskytnutím pomoci úmyslně způsobí nebo usnadní spáchání přestupku (§ 1) jinou osobou (pachatelem), je trestně odpovědný stejně jako pachatel, i když pachatel nemůže být pro přestupek stíhán nebo odsouzen.

§ 3.

(1) Dosavadní předpisy o přestupcích v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém zůstávají nedotčeny. Pokud takovéto předpisy na Slovensku pozbyly platnosti dnem 31. prosince 1946, obnovují se dnem účinnosti tohoto zákona bez časového omezení. Bude-li trestný čin stíhán jako správní přestupek podle tohoto zákona, nelze jej stíhati podle oněch předpisů.

(2) Zvláštní zákon stanoví, jak budou pro správní přestupky podle § 1 stíhány osoby podrobené vojenské kázeňské pravomoci.

Část 2. Soudní trestné činy.

§ 4.

(1) Kdo se dopustí některého jednání uvedeného v § 1, odst. 1, písm. a) až f), ač ví, že tím může ohrozit plynulé zásobování obyvatelstva některého kraje nebo místa nebo části tohoto obyvatelstva předměty potřeby, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let. Pokus přečinu je trestný i na Slovensku.

(2) Spáchal-li vinník čin uvedený v odstavci 1 ze zvyku nebo ze řemesla nebo věděl-li, že svým jednáním ohrožuje značnou měrou plynulé zásobování obyvatelstva, buď potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let, a byla-li tím skutečně způsobena vážnější porucha v zásobování, těžkým žalářem od pěti do deseti let.

(3) Spáchal-li vinník čin uvedený v odstavci 1 za okolností, pro které se čin stává zločinem, jako účastník spolčení k páčání tohoto trestného činu, bude potrestán těžkým žalářem od deseti do dvaceti let nebo na doživotí.

(4) Spáchal-li vinník čin uvedený v odstavci 1 za okolností, pro které se čin stává zločinem, a byla-li tím způsobena porucha v zásobování v takové míře, že tím byly ohroženy životy obyvatelstva anebo že tím byla těžce poškozena brannost státu, a vinník to mohl předvídati, budiž potrestán smrtí.

§ 5.

Při odsouzení pro čin trestný podle § 4 buď vyslovena ztráta práva volebního a v oboru působnosti trestního zákona zák. čl. V/1878 též ztráta úřadu.

§ 6.

(1) Odsuzuje-li soud vinníka pro čin trestný podle § 4, uloží mu vedle trestu na svobodě trest na penězích, a to, jde-li o přečin, od 3.000 Kčs do 3 milionů Kčs, jde-li o zločin, od 10.000 Kčs do 10 milionů Kčs.

(2) Odsuzuje-li soud vinníka pro zločin, může též vysloviti, že jmění odsouzeného propadá zcela nebo zčásti ve prospěch státu. Z propadnutí je však vyloučena část jmění odsouzeného, které je nevyhnutelně třeba k ukojení životních potřeb jeho a osob, o jejichž výživu je odsouzený po zákonu povinen pečovati. Podrobnosti o rozsahu jmění vyloučeného z propadnutí a o výkonu trestu upraví zvláštní zákon.

§ 7.

(1) Byl-li čin trestný podle § 4 spáchán ze zahálčivosti, může soud již při prvním odsouzení vysloviti, že odsouzený smí po odpykání trestu býti držen v donucovací pracovně, na Slovensku, že se odkazuje do donucovací pracovny.

(2) Odsouzený, přikázaný do donucovací pracovny, zůstane v ní nejméně šest měsíců a nejdéle tři roky, jde-li o přečin; jde-li o zločin, nejméně jeden rok a nejdéle pět let.

§ 8.

Výkon trestu uloženého pro čin trestný podle § 4, který vinník spáchal ve věku více než dvaceti let, nesmí býti podmíněně odložen podle zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb., o podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění.

Část 3.**Společná ustanovení.****§ 9.**

Dobou mimořádných hospodářských poměrů vyvolaných válkou se podle tohoto zákona rozumí doba ode dne počátku účinnosti tohoto zákona do dne, který určí vláda nařízením.

§ 10.

Zvláštní přitěžující okolností podle tohoto zákona je též, spáchal-li trestný čin

- a) národní správce při správě majetku mu svěřeného, za účelem osobního prospěchu,
- b) vedoucí funkcionář, po případě zaměstnanec na vedoucím místě národního podniku, při výkonu své funkce, za účelem osobního prospěchu,
- c) veřejný úředník, člen nebo funkcionář národního výboru, hospodářské nebo zájmové organizace ve své úřední činnosti nebo při výkonu své funkce.

§ 11.

Odsuzuje-li úřad (orgán) nebo soud vinníka pro čin trestný podle tohoto zákona, vysloví, že majetkový prospěch, který vinník trestným činem získal, nebo to, co si za něj opatřil, propadá ve prospěch státu.

§ 12.

Byl-li čin trestný podle tohoto zákona spáchán při provozování živnosti, může úřad (orgán) nebo soud uložit jako vedlejší trest ztrátu živnostenského oprávnění na čas nebo navždy.

§ 13.

(1) Je-li to ve veřejném zájmu, nařídí úřad (orgán) nebo soud v odsuzujícím nálezu nebo rozsudku pro čin trestný podle tohoto zákona, že pravoplatný nález nebo rozsudek bude uveřejněn na útraty odsouzeného nejvýše třikráte v jednom nebo několika časopisech, které v nálezu nebo v rozsudku určí. Může též naříditi, aby nález nebo rozsudek byl v obci, kde odsouzený bydlí, a v obci, kde se trestného činu dopustil, veřejně vyvěšen nebo jinak uveřejněn.

(2) Úřad (orgán) nebo soud stanoví, zda mají býti uveřejněny i důvody nálezu nebo rozsudku nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 14.

(1) Úřad (orgán) nebo soud může vysloviti, že za nedobytné peněžité tresty, uložené zaměstnancům, zmocněncům, zástupcům nebo jiným orgánům, ručí majitel podniku, při jehož provozování byl trestný čin spáchán, jestliže zanedbáním povinné péče trestnou činnost umožnil nebo usnadnil. Majitelem podniku rozumějí se netoliko jednotlivé osoby, nýbrž i společnosti (sdružení osob), znárodněné podniky a právnické osoby.

(2) Majitel podniku musí býti, je-li úřadu (orgánu) nebo soudu znám, obeslán k jednání v první stolici a je oprávněn přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy.

(3) Výrok o ručení třeba pojmouti do nálezu nebo do rozsudku a osoba tímto výrokem postižená má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení před soudy může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, když takový výrok nebyl učiněn. O odvolání z takového výroku platí předpisy o odvolání proti výroku o trestu.

(4) Peněžité tresty se vymáhají na osobě, jíž bylo ručení uloženo, podle všeobecných ustanovení platných o trestech na penězích.

Část 4.**Zvláštní ustanovení o řízení.****§ 15.**

(1) Řízení před správními úřady (orgány) podle tohoto zákona se provádí podle předpisů platných (použitelných) dne 31. prosince 1946 v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém.

(2) Trestní řízení správní musí býti zahájeno do tří dnů po podání trestního oznámení a musí býti skončeno v první stolici do jednoho měsíce. Odvolání předloží úřad první stolice do sedmi dnů nadřízené stolici, která rozhodne do jednoho měsíce. Lhůty v tomto odstavci uvedené jsou pořádkové.

§ 16.

Vyskytne-li se v řízení o činech trestných podle tohoto zákona potřeba slyšení znalce o skutečnostech hospodářského života, buďte znalci vybráni ze zvláštního seznamu, který sestaví ministr vnitra v dohodě s ministrem spravedlnosti a ostatními zúčastněnými členy vlády po slyšení příslušných zájmových svazů, zástupců Revolučního odborového hnutí, Jednotného svazu českých zemědělců, Jednotného svazu slovenských rolníkův a Ústřední rady družstev a který bude schválen vládou. Ministr vnitra vyhlásí seznam v Úředním listě.

Část 5.**Závěrečné ustanovení.****§ 17.**

Zrušuje se zákon ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb., o trestání válečné lichvy, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících. Pokud se jiné zákony dovolávají ustanovení § 18, odst. 2 až 6 uvedeného zákona, zůstávají příslušná jejich ustanovení nedotčena.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti třetího dne po vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Masaryk v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Ďuriš v. r.

Zmrhal v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Clementis v. r.

Lichner v. r.

